

Сарбаз болып сапта тұрған

Асқар БАКУШЕВ,

Академиялық мәселелер

жөніндегі басқарманың басшысы:

– Мен Отан алдындағы әскери борышымды Кеңес Армиясының Қарулы күштер құрамында 1986-1988 жылдары Тула облысында №30778 әскери бөлімнің инженерлі-саперлік рота құрамында өтедім. Әскери мамандығым сапер-радиоминер. Кеңес заманында білім және тәрбие алған ер-азаматтарға Отан алдындағы әскери борышты өтеу – үлкен парыз саналатын. Бұл сол кездегі патриоттық тәрбиенің де әсері болар.

Әскери өмір адамды физикалық,

психологиялық, моральдық жағынан көп нәрсеге үйретеді. Тәртіпке бағыну, бұйрықты орындау, кез келген жұмысқа жауапкершілікпен қарау, ұжыммен жұмыстану, ата-ананың қадірін түсіну – осының барлығын үйренесің. Түрлі ұлт өкілдерімен бір үстел басында тамақтанып, бір бөлмеде демалып, әскери жұмыстар мен нарядтарды бірге атқару достыққа, ынтымақтастыққа тәрбиелейді. Сол кездегі Кеңес одағының әр жерінен бірге әскери борышын өтеген бірнеше достарым да бар.

Әскерден келгеннен кейін ЖОО-дағы оқуымды жалғастырдым. Айналадағы адамдардың көзқарасы ерекше болатынын байқадым. Әрине, ең алдымен біліміңе қарайды, бірақ әскер қатарында болғандарды дербес, өз бетінше шешім қабылдай алатын, ішкі тәртібі қалыптасқан азамат ретінде қабылдайды.

Бүгінде әскерге барушылардың қатары азайып бара жатқаны рас. Жігіттердің көпшілігі әскерге барғысы келмейді. Негізгі себеп жастар арасында Отан алдындағы әскери борышты өтеу туралы ақпараттың төмендігінен болуы мүмкін, екіншіден, ата-ананың ықпалы бар. Жастардың көпшілігі әскери тәртіпке бағынғысы келмейтін сияқты. «Тәртіпке шыдамаймын-ау» деген сенімсіздік пен психологиялық тұрғыдан шынықпағандықтан деп ойлаймын.

тәрбиелейді. Әскерден соң бойындағы жастық шақтың жеңілтектігі басылады. Қоғамдағы өз орныңды дұрыс түсінуге, қателік жасамауға, сыйластық пен достықтың маңыздылығына мән бере бастайсың. Өз жеріңе, Отаныңа деген сүйіспеншілік арта түседі.

Әскерде жүргенде басымыздан түрлі қызықты оқиғалар өтті. Ұмытпасам, 1988 жылдың ақпан айында Ақтоғай әскери гарнизонының жаттығу полигонында танкіден ату дайындығын жүргізіп жаттық. Қатысушы танкілердің бәрі нысанамен екі ортада жүрді (рубежный, исходный). Кенет ауа райы күрт өзгеріп, боранға ұласып, танкілер моторлары сөнгеннен кейін қайта от алмай қалды. Біздер жауынгерлік дайындықта полигон танкілеріне жауапты болғанбыз. Содан соң 4 танкіні батальон командирі екеуіміз менің экипажыммен сүйреп, ату алаңынан полигонға қараңғы түскенше жеткізіп үлгердік. Негізі танкіні механик жүргізуші люкті жауып жүргізеді. Ал маған бораннан айнала көрінбейтін болғандықтан, танкіні люктен басымды шығарып (походный) тізгіндеуге тура келді. Сол жолы маған комбат ризашылығын білдіріп, алғыс жариялады. Бірақ мені бәрінен бұрын екі бетімнің қатты аязда үсіп кеткені алаңдатты. Сырттай сыр білдірмегеніммен, іштей бетімдегі үсіктің орны жазылмайтын шығар деп уайымдадым. Әйтеуір медициналық көмектің арқасында уақыт өте бетімде бір де бір дақ қалмады.

Қаржаубай ДОСОВ,

«Индустриалды-технологиялық» институтының аға оқытушысы:

– Мен 1986-1988 жылдары Отан алдындағы әскери борышымды өтедім. 1987 жылдың мамырына дейін Орталық Азия Қызыл Тулы әскери округінде (КСАВО) Отар станциясында (Жамбыл облысы) орналасқан «Гвардейский» әскери қалашығында 6 ай әскери оқу дайындығында болып, қазіргі Семей облысы, Таскескен ауданы, Ақтоғай ауылына жақын орналасқан әскери гарнизонда орта ауыр танкінің механик-жүргізушісі болдым. Әскерге бару әр азаматты тәртіпке, қиыншылыққа төзуге

Біржан НҰРҒАЛИЕВ,
«Ветеринарлық медицина және мал шаруашылығы» институтының директоры:

– Мен 2001 жылы университет бітірген соң, Алматы облысы, Еңбекшіқазақ

ауданы, Қаракемер ауылы, 6654 әскери бөлімшесінде (ішкі әскер) Отан алдындағы әскери борышымды өтеп келдім. Әскерге бару ер адамды тәртіптілікке, жауапкершілікке, жауынгерлікке үйретеді. Сондай-ақ әскери өмірді көріп, соғыс тактикасын меңгеріп, қару-жаракты пайдалануды меңгересің. Ең бастысы, әскерден соң ПМ, ҰҚК, шекара қызметіне және т.б. әскери қызметтерге орналасу мүмкіндігі жоғары болады.

Қазіргі уақытта жастардың әскерден қашуына түрлі себеп болуы мүмкін. Соның ішінде әскерде орын алып жатқан кейбір келеңсіз жағдайлар, жас ұрпақтың бойында отасуығыштік тәрбиенің жетіспеуі әсер етуі ықтимал. Әр ата-ана, ұстаздар қауымы бала тәрбиесінде ұлттық идеологияға, рухани тәрбиеге мән беріп, ел мен жерге деген сезімдерін ерте оята білуі керек деп ойлаймын. Әскери өмірдің темірдей тәртібі қиындық тудырғанымен, кейін еңбекке араласқанда көп септігін тигізеді.

Амангелді НАРИКОВ,
«Құрылыс және құрылыс материалдары» жоғары мектебінің жетекшісі:

– Мен 1987-89 жылдары аралығында Сібір әскери округінде (СибВО) Красноярск 45 қаласында арнайы 39239 әскери құпия бөлімшесінде РЛК опе-

раторы болып борышымды өтедім. Әскерде өткен күндеріме өкінген емеспін. Себебі туған жерден, елден алыста жүргенде атамекенге, ағайын-туысқа, ата-анаға деген сағыныш сезімдері оянады. Әскери кезең ер-азаматты сабырлылыққа, батылдыққа, отансүйгіштікке үйретеді. Елден қиыр шетте, бірнеше ұлыс пен ұлттың ортасында жүргенде, өмірге деген көзқарасың да өзгереді.

Әскерге барудың ең басты артықшылығы – Отанға деген сүйіспеншілік, елді қорғау жолында берген антыңа адал болу. Әскерден оралғаннан кейін өзінді ересек сезініп, бойыңда жауапкершілік, білім алуға деген құштарлық, еңбекке деген құлшыныс пайда болғанын байқайсың.

Әскери салада қызмет жасап жүрген нәзік жандар да бар. Алайда олар тек мамандықтарына сай қызмет жасағаны дұрыс деген ойдамын.

Айдын СӘБИТ,
АТТ-41 тобының студенті:

– Мен 2018 жылы Қарағанды қаласында ҚР Ұлттық Ұланының 5451 әскери бөлімінде Отан алдындағы әскери борышымды өтеп келдім. Қазір Жәңгір хан атындағы БҚАТУ-дың «Аграрлық техника және технология» мамандығының 4-курс студентімін. Әскерге 2-курстың бірінші семестрінде шақырту алдым.

Әскерде өткен 1 жыл мені көп нәрсеге баулыды. Тәртіп, жауапкершілік ұғымдарын жете түсіндім. Оған қоса ерлердің бойынан табылуы қажет қайсарлық, батылдық, өжеттілік қасиеттерін бойыма сіңірдім. Әскерден оралған соң, сабақ үлгерімім де айтарлықтай жақсарды. Себебі, уақытымды дұрыс жоспарлап, жұмыстарымды белгілі бір тәртіппен жасайтын болдым.

Әскерде жүргенде бізді қала ішіне қоғамдық тәртіпті бақылауға жіберетін. Патрульдік-күзет қызметі барысында тұрғындарды қауіпті жағдайлардан құтқарған сәттер де болды. Сол кезде әскери қызметтің маңыздылығын түсініп, адамдарға көмегіміз тигені ерекше әсер сыйлайтын.

Қазіргі кезде әскерге барудан қашатын қатарластарым көптеп кездеседі. «Қазір

бейбіт заман ғой, 1 жыл уақытымызды бекерге құртқымыз келмейді» дейтіндер де бар. Алайда бүгінгі күнмен ғана өмір сүрмей, болашағымызды ойлауымыз керек. Әрине, ешқашан соғыс болмасын. Бірақ ел басына күн туған шақта Отанымызды, халқымызды қорғауға әр ер-азамат дайын болуы қажет.

Әскердегі уақытым менің өмірімде үлкен орын алады.